

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
1.10.1951

י. רוקח:

אם חשבת שבכל-זאת נלך לקראת אי-תלות - הרי המצב מראה את ההיפך הגמור.

המסבר לגבי הדולר היה פחות קשה מאשר לגבי מטבע אחר. שמענו שלא שמרו על הרבה הסכמים, וטחורות רבות נשארו טונחות בקונסטיגנציה. כמה מוסדות ציבוריים רכשו דולרים בדרך חוקית; הם היו צריכים לקנות טכונות, ופתאום קבלו הודעה שהדולרים אינם. אותו דבר קרה גם בנוגע לסטרלינגים. אני חולק על כך שאפשר להשתמש בצורה כזאת בניירות-ערך של אנשים פרטיים. אני מודיע שהיום אינני יכול להתהלך בחוץ-לארץ באותה גאווה שהייתי עושה זאת לפני חדשים אחדים, ואני טאשים את הממשלה באחריות למצב שנתהווה.

טיעתנו דורשת שייצתנו ביאורים סלאים לוועדת הכספים על ההתחייבויות במטבע זר, במספרים מדוייקים ולפי תאריכים, גם בנוגע להתחייבויות שיש עליהן ערבויות של הממשלה. אנו דורשים שיסבירו לנו מה בנוגע לקונסטיגנציות הנמצאות עדיין ללא פדיון, ומה חושבת הממשלה לעשות בכדי להתגבר על המסבר הזה.

בהזדמנות זו אני רוצה להעיר שאנו מתרעמים מאוד בקשר למה שקורה עם הסקריפטים, ואני תובע להפסיק את זה בהקדם האפשרי.

ט. סנה:
יש לי הצעה לסדר: אני מציע שלא יהיה עכשיו דיון על שאלותיו של חבר הכנסת רוקח. כל שנה בערך בתקופה זאת מגישים לנו את מאזן התשלומים, ודיון זה יכול להיות כלול במאזן התשלומים. אני מציע לדחות את הדיון בשאלות אלו עד שנקבל את מאזן התשלומים, ואז נדע ביתר בהירות כמה טוב.

שר האוצר - א. קפלן:
לפני שבועיים בערך סטתי בוועדת הכלכלה של הכנסת דין-וחשבון מפורט למדי על כל מה שחבר הכנסת רוקח שאל כאן. את הישיבה הנוכחית הצעתי לדחות לשבוע הבא, כי חשבת שעד אז אקבל מספרים נוספים בקשר לענין, אבל הועדה סרבה לסכות, ואני נכנע לה. לא קראתי קודם להתייעצות של הועדה, כי לא אצאא האמנתי שהועדה תוכל לעזור מטשהו בקטרון השאלות ובהתרת הסגך.

מאזן התשלומים ב-1949 היה למעשה 94 מיליון ל"י. ב-1950 היה מאזן התשלומים 115 מיליון ל"י. כאשר הרציתי על המאזן של 1950, נתתי כבר אז את האזהרה החריפה כי אנו מחסלים את יתרות הסטרלינג וההכנסות מסקורות שונים יורדות והולכות. את התקציב של 1951 נסינו לבנות לפי התקציב של 1950. הנחנו שתי הנחות: א. שהישוב יגדל בערך ב-200 אלף נפש; ב. שנשתדל לשמור על אותו סטנדרד-החיים במינה אצאא שזה בא לידי ביטוי במצרכים חיוניים ושירותים. אז הגענו לסכום של 138 מיליון ל"י. בקשר לסכום זה היו לנו ויכוחים קשים עם המשרדים השונים, כי מתוך 138 מיליון אל"י הקצבנו 120 מיליון ליבוא, 8 מיליון הוצאות שונות כולל סילוק חובות וכו', ורק 10 מיליון ליתר הוצאות. לעתים קרובות קורה שאנשים אינם מגישים לנו חשבונות נכונים של היבוא, וישנם סעיפים שלמים שאין אנו שולטים בהם.

אני מקבל את טענת חבר הכנסת רוקח שלא ראינו דברים רבים בראשית השנה. כולנו יודעים שהתקציב של השנה האחרונה נכשל. אני מודה שלא הערכת בכון את הסעיפים השונים. שלשה דברים במסיף הוצאות ודברים אחדים במסיף ההכנסות שינו את הערכה שלנו.

מצד ההוצאה הוכיחו קשה על-ידי העלאות-מחירים אלא ביבוא, שבאה לידי ביטוי בשנה זאת. לא הערכנו את העלאות-המחירים הזאת כל צרכה, והיא בעשית יותר חריפה לרגל חוסר-כסף. אילו היינו קונים במזומנים לא היה הדבר חריף כל-כך. המצב הוחמר מאד גם לרגלי הבצורת. גם העליה במשך? החודשים האלה תובעת הוצאות גדולות יותר,

ישיבת ועדת הכספים
1.11.1951

שר האוצר - א. קפלן:

כגון: הוצאות הלחם. ההוצאות ללחם סבלו בגלל כל שלושת הגורמים. קבלנו 10 אלפים טון פחות מאשר חשבנו, המחיר עלה, גם במחירי הובלה חלק העלאה ניכרת מ-12 ל-24 דולר לטון. מחיר הקמח עצמו עלה אף הוא בהרבה. אנו מקבלים לחם לפי הטכס בינלאומי, וכאשר אנו יוצאים מהטכס הזה, עלינו לשלם הרבה יותר. עכשיו יכול להיות הבדל של 20 דולר על כל טונה. אנו דורשים להגדיל את הקוטה בקמח ב-40 אלף טון. הקוטה הראשונה שקיבלנו ב-1949 היתה 100 אלף טון. חשבנו אז לקנות את העודף הדרוש לנו מארצות מזרח-אירופה. עכשיו דרוש לנו כ-220 אלף טון חיטה לחודש. המחיר הבינ-לאומי של חיטה הוא בערך 80 דולר לטון, אבל אנו שילמנו כבר למעלה מ-100 דולר לטון.

לא הערכתני נכון את ההכנסות, ביחוד הכנסות מארצות-הברית. חשבתי שהקרנות הלאומיות ומלווה העצמאות יתנו יותר כסף גדולים מפשיים מאשר נתנו למעשה. מצד אחד, אפוא, גדלו ההוצאות שלנו, ומצד שני קטנה ההכנסה.

אנסה להסביר זאת במספרים. לפני חשבוני ל-8 חדשים. צריכים היינו להכניס ולהוציא בתקופה זאת 2/3 מתוך 138 מיליון, כלומר: כ-92 מיליון. למעשה הוצאתי 81 מיליון וזאת: א. ששום שלא יכולתי לגייס יותר; ב. פחדתי להכנס ליותר התחייבויות. ב-1950 הוצאתי בתקופה זאת 78 מיליון, אבל אז 78 המיליון היו 2/3 מ-115 מיליון, ובמחירים אחרים מ-81 מיליון הוצאתי 72 מיליון על יבוא סחורות, במקום 120 המיליון שרציתי להוציא לשנה, כלומר: 80 מיליון ל-8 חדשים. לו הייתי יודע אז שעליתי המחירים תהיה כפי שהיתה - צריך היה הסכום המחושב להיות הרבה יותר גבוה מ-138 מיליון ל"י. הוצאנו יותר כסף - קיבלנו פחות סחורה. הוצאנו כ-20% יותר כסף מאשר בתכנית היבוא של 1951. רק אלקיזוצים ביבוא הלחם לא הסכמנו. ביבוא ללא תשלום אינני שולט. ב-8 החדשים היה היבוא ללא תשלום כ-15 מיליון ל"י. מהפלווה קיבלנו 10 1/2 מיליון ל"י ב-8 חדשים אלה, וגם כאן אינני חופשי לעשות העברות כרצוני.

אתן דוגמא מהמלווה של הקרן-הקיימת בשוויצריה. המלווה הוא בערך על 25 מיליון פונק. שוויצריה איבנה מוכנה לתת לנו סכום זה. היא אוסרת: אם תבואו בדברים עם יצרנים, והם יסכימו למכור לכם סחורה - אנו ניתן ליצרנים ערבות חלקית. הכוונה היא כמובן ליצרנים שוויצריים, כי הממשלה השוויצרית עושה זאת לשם עידוד הייצוא השוויצרי. לו היה לי כסף מזומן, לא הייתי קונה מצרכים מסוייטים שהייתי נאלץ לקנות בדרך זו. קרה סקרה שבנק מסוייט פתח לנו קרדיט על 530 אלף דולר. רציתי להשתמש בסכום זה בשביל שני דברים: להוציא מהקונסטיגנציה את השמנים ולחסל את ענין הזרעים, אולם למעשה לא יכולתי לעשות אף אחד מהדברים האלה בקרדיט זה, כי הספק, שלו נתן הבנק את הקרדיט, לא התעניין בשמן שלי ורצה לתת לי דברים אחרים.

הובלה והבטוח היו - 1,900,000 ל"י; תשלומים אחרים, כוללים טילוק חובות וכו' - 3,000,000 ל"י; טשרי מטשלה, דברי דאר - כ-3,000,000 ל"י; נסיעות לחוץ-לארץ - 600,000 ל"י ועוד סכומים קטנים אחרים. סכומים אלה מהווים את ההפרש בין 71 מיליון ל"י שהוצאתי ליבוא ובין 82 מיליון ל"י שהוצאתי בכלל.

אוסר כמה מלים בקשר להכנסה. ניירות-ערך אמריקאיים היו בערך 3 מיליון ל"י, יבוא סחורות - כ-13 מיליון. תיירות במשך 8 החדשים הכניסה לנו פחות מ-700,000 ל"י. כולל את תקופת הקונגרס. הכנסות מקרנות היו קרוב ל-18 מיליון, בזה כלול גם חלק ממלווה העצמאות. העברת כספים על-ידי פרטים וקניות מהציבור היו כ-4 מיליון. כ-11 מיליון ל"י היתה ההכנסה מלידות סטרלינג. אאאאאאאאאאאאאא אשראי קצר, וחלק האשראי הצרפתי וכו' - קרוב ל-6 מיליון ל"י; הכנסות משירותים קטנים - כ-1/2 מיליון ל"י; יבוא ללא תשלום - 15 מיליון ל"י בארץ. אכלנו את כל השווייט שאפשר היה לאכול.

הטאון הזה הוא טאון זמני, כי פרטים בנוגע למלווה העצמאות, למשל, יבואו בזמן אחר.

ישיבת ועדת הכספים
1.11.1951

שר האוצר - א. קפלן:
נכון הדבר שכאשר השבנו בדאקטת השנה שהמצב יהיה יותר קל - הלכנו ביד קצת יותר סדי רחבה. נתנו רשימות יבוא עם הקצבת מטבע זר, ונתנו רשימות יבוא בלי הקצבת מטבע זר. ההקצבה עם מטבע זר הייתה: - 137,770,000 דולר ועל כ- 27,800,000 ל"י במטבעות אחרים. בטן-הכל הוצאנו כ-10 אלפים רשימות עם הקצבת מטבע זר.

לבוא ללא הקצבת מטבע זר נתנו רשימות על סך של כ- 32,000,000 דולר ועל סך של כ- 12,000,000 ל"י במטבעות אחרים. בטן הכל נתנו רשימות על 170 מיליון דולר ועל קרוב ל-39 מיליון ל"י, ומספר הרשימות היה למעלה מ-14 אלף. מהכסף הזה נתנו במזומנים 7% מהדולרים וכ-25% מהלירות-סטורלינג, זאת אותם הוצאנו על כך במזומנים כ-10 מיליון דולר ו-7 מיליון בערך במטבעות אחרים.

עם הקצבת מטבע זר יש: - אצאא הכלווה האמריקאי - 26 מיליון; מלוות אחרים - כ-8 מיליון; אקצפטים - כ-29-30 מיליון; הסכמים מסחריים - קרוב ל-13 מיליון דולר ו-2 מיליון ל"י; הסכמים מיוחדים ורשימות בקונסיגנציה - כ-10 מיליון דולר ו-2 מיליון ל"י; המועצה לשיווק פרי-הדר - מיליון ורבע דולר ולמעלה מ-1/2 מיליון ל"י.

בלי הקצבת מטבע זר יש: - העברת הון - קרוב ל-13 מיליון דולר ו-6 1/2 מיליון ל"י, קרנות, חליפין, מתנות וכו'.

מהטבלא הזאת תראו שרוב היבוא אינו נעשה בכסף מזומן כי אם בקרדיטים, באקצפטים, בחוזים מסחריים, מתוך תקווה שהדברים יסתדרו. ההפרש הזה בין ההערכה ובין המציאות בלט לראשונה לעינינו לפני חודשים מספר, כשמו גרי נסע לארצות-הברית, ומאז ועד היום אנו מסתדלים להתגבר על הקשיים האלה בכל מיני טאמצים, ולשמור על התחייבויות שלנו. יום-יום זה בשבילנו יום של גיהנום, כי המצב מתוח מאד, והמתיחות הולכת וגדלה. אין זה נכון שהמצב באמריקה טוב מאשר באנגליה. באנגליה אכלנו עד עכשיו את השיריים של הסטרלינגים, ולכן עד עכשיו היה מצבנו עם אנגליה יותר טוב, אבל גמרנו כבר את יתרות הסטרלינגים. ב-4-5 החודשים האחרונים נעשה המצב קריטי, אולם עד היום שילמנו כל שטר שהגיע זמן-פרעונו, ואינני מתכוון רק לשטרות מטלתיים.

ישנם קשיים, אם כי לא בהיקף כל-כך גדול, ב-3 הענפים הבאים:

א. דלק: למעשה לא שילמתי בעדו ועמדת תחת האיום שיפסיקו לנו את הדלק, אבל לבסוף הסכימו לדחות את התשלום. בעד הדלק האמריקאי לא שילמתי בעד החודשים ספטמבר ואוקטובר.

ב. בעד הדלק לאנגליה לא שילמתי בעד אוקטובר. הדלק עולה לנו למיליון ורבע ל"י לחודש.

ג. יש לנו התחייבויות שאין סועד קבוע לתשלומן, אבל גם אותן עלינו לשלם, אם כי אי-אפשר להגיש בגדנו תלונה בענין זה. אלה הם סכומים לא גדולים, אבל אנו עושים טאמצים שכל הסכומים שמגיע זמן פרעונם - ישולמו. דבר זה מכביד עלינו מאד. עלינו לשקול היטב כל מקרה ומקרה לפני שאנו נכנסים להתחייבות חדשה, אולם לא קרה אף מקרה של קרדיט שלא שילמנו.

העניינים קשורים ומורים מאד. היה פרסום בעיתון "הארץ" בקשר לכך שהממשלה השתמשה בכסף של הפקדונות הזרים בארץ, וזה גרם לנו טיד לצרות רבות בעולם. אנו ביקשנו מהם לא לבוא לידי בהלה, והבטחנו שהם יקבלו כל מה שמגיע להם מאתנו, אולם הידיעה הזאת גרמה לכך שכמה בנקים מקסיניים לנו את הקרדיטים שלהם. הם רוצים לדעת יותר פרטים ומספרים על מצבנו. אנו, אמנם, יכולים לסרב לתת מספרים, אולם אז המצב גרוע יותר. במשק החי על קרדיטים, אם אתה מפסיק לשלם - אתה חדל לקבל.

עלינו להסיק מספר מסקנות מהמצב בו אנו חיים, אולם בדיבורים לא ניעזר, ובכדי להתגבר על הקשיים חשוב לדבר פחות.

א.ג.

ישיבת ועדת הכספים
1.11.1951

שר האוצר - א. קפלן: חבר הכנסת רוקח שאל אותי: כמה היינו

חייבים? אני רוצה להשיב שבחדשים

ספטמבר ואוקטובר שילטנו הכל, הקטנו את היקף ההתחייבויות שלנו ב-8 מיליון דולר, ואנו הולכים ומקטינים אותו. ביבוא החלטנו על עדיפות למזון. בחודש האחרון הקצבתי כל מה שעלה בידי לגייס למזון, לזרעים ולחומרי-אריזה בשביל הפרדסנות. ברור שנוצר מצב חסור מאד בכל יתר ~~אמצעים~~ הענפים.

ב-3 החדשים הבאים עלינו לשלם כ-50 מיליון דולר התחייבויות. אני חושב שנשלם 40-45 מיליון דולר, את היתר נדחה בצורות שונות.

סידרתי לי תכנית ל-3 החדשים הבאים,

ולפי תכניתי אצטרך לשלם 45 מיליון דולר, ולקנות סחורות על בערך 30 מיליון דולר, בכדי להחזיק את המינימום של המשק בארץ. ערכתי לי תכנית מהי ההכנסה המשווערת בחדשים אלה, וכמה קרדיטים אוכל לחדש וכמה אצטרך להקטין. נרגע זה חסרים לי כ-15 מיליון דולר. אם אקבל מהקרנות במטבע זר 20 מיליון ל"י - אחשוב את עצמי מאושר. סכום זה אינו כולל את מלווה העצמאות. ממלווה העצמאות השתמשתי למעשה עד היום ב-16 מיליון ל"י; חלק מזה היה במזומנים ועל חשבון חלק אחר קיבלתי הלוואה. כאשר אספו 19 מיליון דולר במזומנים, צודע לי שלרשותי יעמדו מזומנים בסך 3 מיליון דולר. חלק מהכסף ילך לתשלום חובות וכו'. השנה תהיה השנה הקשה ביותר, אולם גם השנה הבאה - 1952 - לא תהיה שנה קלה. בשנה הבאה יש לי התחייבויות בכל מיני כספים על סך של למעלה מ-20 מיליון ל"י. אלה אינם חובות הממשלה, אלא חובות המדינה. על המלווה האמריקאי אצטרך לשלם בשנה הבאה כ-7 1/2 מיליון דולר, מזה כ-3 1/2 מיליון קרן ו-4 מיליון ריבית. ביבוא - שיבטיח, אם יתגשם, את מנת-הברזל - נקל במידה רבה על חומרי-גלם, אבל נהיה מוכרחים לצמצם במקומות אחרים. את רוב ההכנסות הראשונות מהיצוא שענדתי לחומרי-אריזה לפרדסנות. 15 המיליון החסרים לי אינם כוללים את הסכומים שאני חושב לקבל מהסטרלינג הבריטי, כי חלק ניכר מהכסף הזה אצטרך לשלם בעד הדלק הבריטי ואי-אפשר להכניס כסף זה למעיף ההכנסה. זוהי הסיבה שהם שותקים עדיין בענין תשלום בעד הדלק.

בינינו ובין וושינגטון מתנהל עכשיו

משא-ומתן על הענקה אמריקאית ושיטוש בה בכלל, ומשא-ומתן על בקשתי שיבנו לנו את ה-15 מיליון דולר ~~אמצעים~~. בקשתי שבגבולות התכנית המוסכמת של הוצאת הכסף, הם יחשבו את הקניות מהיום שתאושר ההענקה, כי התקציב אצלם מתחיל בחודש יולי, בשבילם זהו תקדים שלא היה עוד, והם פחדו מסנו. הם קיבלו את החשבון שלנו ל-15 מיליון, ואם הממשלה האמריקאית תיכנס להענקה, היא תצטרך להביא גם ענין זה בחשבון. אני מקווה שבשבוע הבא נדע בדיוק אם הם הסכימו לתביעה זאת או לא.

מנסתנו עכשיו היא להחזיק מעמד עד

שאפשר יהיה להגשים את התכנית המוגדלת, ואז נצא מהגיהנום. אז נוכל לחשוב על סידור לקראת השנה הבאה פחות או יותר לטפוע, השבועיים הבאים יהיו הקשים ביותר.

נסינו לנהל גם משא-ומתן עם מספר בנקים

באמריקה שיתנו לנו לעת-עתה את הכסף הזה, והגענו לידי כך שמשרד-החוץ ~~אמצעים~~ האמריקאי אמר שאם הנשיא יאשר - בדעת הסטייט-דפרטמנט לאוציא-לפועל בצורה זו או אחרת - אם לא יקרה מקרה בלתי-צפוי - את ההענקה הזאת.

~~אמצעים~~

בקשר עם מה שאנו מנסים לתכנן, אנו מעבדים כבר חכניות לקראת שנת 1952. אנו נמצאים כעת בתקופה של עיבוד תקציב של תשלומים, וישנן כמה-וכמה הצעות. בשביל שנת 1952 אנו רוצים לחשב את דרגת המחירים של 1950, את המחירים של 1951, וכי הישוב יגדל שוב ב-200 אלף נפש, הן בעליה והן בגידול טבעי. אבל כאן שוב אי-אפשר לדעת מראש את מצב העליה ואת מצב המחירים. בזה תהיה תלויה גם דרגת המצרכים וגם חלוקתם. ב-8 החדשים האחרונים קיצצנו באמצעי השקעה בכדי לא להקטין את המצרכים הריאליים.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
1.11.1951

שר האוצר - א. קפלן:
בכדי לסדר תכנית כזאת, עלינו לקחת בחשבון קווים מסויימים של הפוליטיקה הכלכלית שנקבעה, וכן את ההכנסות מחוץ-לארץ. כאן אני לוקח בחשבון את החלק מהכסף הבריטי.

אם שלש ההנחות תהיינה נכונות, לגבי העליה, המחירים ודרגת המחירים, הרי שנוכל להקציב אחוז גבוה יותר לייצור מאשר הקצבנו בשנה הקודמת. יהיה קושי גדול באיזון התקציב.

אני חושב שהשנה יהיה יצוא של בערך 17-18 מיליון ל"י, אצאצא ובשנה הבאה - ב-1952 - אני מעריך את היצוא ב-25 מיליון ל"י. את ההכנסות מהמגבית היהודית המאוחדת ומהמלווה אני מעריך ב-100 מיליון דולר. לקראת השנה הבאה יחסר לי סכום כסף די ניכר. האמת היא שאינני מתכוונן בשנה הבאה לשלם את כל ה-28 מיליון. אצאצא

הפתרון יכול להיות: או אצאצא להגדיל את ההכנסות, את היצוא ולהקטין את היבוא; הוא יכול להיות במידה שנגלגל את החובות, בשלם במקום אחד וביקח במקום שני; הפתרון יכול להיות שדבר על הענקה לא רק לשנה זאת כי אם גם לשנה הבאה - ופה אינני רוצה שתהיה אצא אחר-כך הפתעה, אבל דבר זה אינו תלוי בנו.

אני חושב שלצאת מהמצור נוכל רק בעוד 6-9 שנים, ואינני חושב שנוכל לקבל במשך כל הזמן הזה הענקות.

בנוגע לשטרי הבריטים: האמת היא שנסיתי לבדוק את הדבר הזה, רציתי למשכן את השטרות ולא למכור אותם. לפי הידיעות עד עתה אין האוצר הבריטי מסכים לכך. הודעתי לבנקים שאלך לפי אצאצא אהרשון שהחוק אצא לתן לי, והצעתי: או שאשלם להם את המדג"ה, או שאתן להם סבי-דולר. לעת עתה בחרו כולם בטבי-הדולר.

הכרחת הכסף בשני הצינורות קיבלה צורה מבהילה. השמירה שלנו אינה מספיקה. רוב הכסף אינו מוכרח א דרך נמלי ישראל אלא דרך נמלי הלבנון. כאשר החלו לבוא סכומים גדולים מאד של בנקוטים, החלטתי להפסיק קצת את הטיפול בשער. רציתי לתת מכה לחלק אחד על-ידי שינוי צורת המטבע. רציתי להוציא את המטבע הזה מהמחזור, ולתת זמן קצר להחלפת המטבע, ורוב הכסף בחוץ-לארץ ילך לאיבוד. אני מצטער מאד שמר הופיין עשה טעות גדולה ופרסם על ההחלפה העתידה, ואז ניתנה האפשרות להבריח עכשיו את הכסף בחזרה לארץ.

בענין הסקריפים אני חושב שיהיה דיון מיוחד, ולכן לא אדבר עליהם הפעם. אני מקבל עלי את האחריות, אולם עד היום אין אני מטפל בהם, ורק בשבועות האחרונים דרשתי להעביר זאת תחת האוצר ועכשיו אפי מתחיל לקבל את הדו"חות בענין זה. בשאלה זאת מטפלת המחלקה הכלכלית בקשר עם המזון.

נתתי את הסכומים של חובות המדינה לשתי שנים, את השאר אינני זוכר בעל-פה. עלינו להגיד לציבור פעם אחת ולתמיד מה הם הגבולות של מטבע זר שהוא יכול לקבל.

בסיום דברי אני מבקש שהמספרים שמסרתי לא יתפרסמו, כי זה יכול רק להזיק לנו. אני מציע שאת הדיון בשאלות אלו תדחו לשבועיים בערך ואז נדע את תוצאות הסאמצים באנגליה ובארצות-הברית. אז יהיה לכם יותר חומר לדון בו.

אני מציע להעלות את סדר-היום של הישיבה הבאה את שאלת השימוש בכספי הענקה. ח. אריאב:

אני מציע להעלות את סדר-היום את שאלת התוספת לתקציב. א. ס. גניחובסקי:

בעוד כמה שבועות נביא לכם תקציב לשנה שר האוצר - א. קפלן:

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
11.1.1951

יש לי מספר שאלות:

א. מ. גניחובסקי:

א. האם הרפואות נכללות גם הן בסעיף "מזון", או אם מדברים על מזון מתכוונים רק למצרכי-אוכל?

ב. האם העניין של פרוםס ההדפסות אינו נוגד

את כל ערך הבנק?

ג. ישנו חוסר אאאאאא בהסברה. מה בעניין זה?

בעניין הרפואות ישנו טיפול. בקשר לשאר השאלות אתן לך תשובות בזמן הקרוב.

שר האוצר - א. קפלן:

גם לי יש מספר שאלות:

מ. סנה:

א. מה בדבר תקציב הפיתוח?

ב. מה בעניין שטרות-מקרקעין ששר האוצר

הבטיח בישיבה האחרונה שידבר עליהם בישיבה הבאה?

ג. אני חושב לנכון שנקבל את החומר המרוכז

בצורה שנוכל לעיין בו בקשר עם תכנית השבועיים שלפנינו.

א. בנוגע לתקציב הפיתוח: הוא יובא ביחד עם התקציב הכללי. הוא יהיה בנוי בצורה של

שר האוצר - א. קפלן:

תקציב שנתי, אבל בסוגריים יצויין מה הכנסת אישרה בינתיים.

ב. לא הוצאנו יותר שטרי-מקרקעין. בחלק מהם

השתמשנו באישור הועדה בשביל פקדונות. דבר אזה יובא ביחד עם תקציב הפיתוח. כל התקציבים יובאו בנובמבר.

ג. אא אי-אפשר שתקבלו חומר לפני שאתם שואלים את שאלותיכם. עכשיו אדפיס מספר אאאאאא אכסמפלורים ואתן לכם.

אני מערער על החלטת הממשלה לא להביא לחלוקה את הסעיף של התוספת.

י. רוקח:

דבר זה יבוא בשבוע הבא. את התשובה למכתבך ששלחת אלי אמסור לך כאשר אקבל תשובה

שר האוצר - א. קפלן:

אאאאאאאא מהטטרדים השונים שאליהם פניתי בבקשת חומר.

יש כאן רשימה של עניינים המחכים לתורם לבוא לדיון בפני הועדה. הרשימה היא:

היו"ר י. גורי:

תקנות חוק הארנונה לפיצוי מפגעי המלחמה; דו"ח מבקר המדינה על חברת "עמידר"; חוק ערבות למשכנתאות; שיכון עממי מסלתי; מחיר הטרקטורים שנקנו על-ידי הסוכנות היהודית; רשימת נכסי נפקדים שהועברו על ידי האפוטרופוס לנכסי נפקדים לגופים שונים; מדיניות הממשלה למתן אשראי לבנקים; הודעת האפוטרופוס בנוגע לשיכון צפון-מל-אביב, וכו'.

נושאים לדיון בוועדות טשנה הם: דו"ח מבקר המדינה; עניין ירושלים; עניין הרכבת; חלוקת חומרי-בצין וכו' וכו'. מבין הנושאים האלה עלינו להחליט מה יעמוד לסדר-היום בישיבה הבאה.

אני מציע להביא לידיעת שר האוצר הצעה לדון בישיבה הבאה על עניין מס-טותרות אאא. באופן כזה יהיו על סדר-היום של הישיבה הבאה הסעיפים:

א. חלוקת התוספת;

ב. אאא השימוש בכספי ההענמה;

א.ג.

ישיבת ועדת הכספים
1.11.1951

מתוך כל הרשימה נופל חלקם של החוקים,
שאותם תצטרך הכנסת למסור לנו שנית

היו"ר י. גוריי:

באם נרצונה שובדון בהם.

אני מציע שתוכן רשימה של כל ועדות-
המשנה הקבועות, בתוכן ועדת-המשנה לקפי"ב-הבטחון.

בזאת סיימנו את הישיבה. הישיבה

הנאה - ביום ג' הבא בשעה 9.00.

הישיבה סגורה.

(הישיבה נסתיימה בשעה 14.00.)